

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van huwelijksvermogensstelsels

COM(2011) 126 definitief — 2011/0059 (CNS)

en het Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van de vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen

COM(2011) 127 definitief — 2011/0060 (CNS)

(2011/C 376/16)

Rapporteur: de heer PEZZINI

De Raad heeft op 26 april 2011 besloten om, overeenkomstig art. 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), het Europees Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van huwelijksvermogensstelsels

COM(2011) 126 definitief — 2011/0059 (CNS)

en over het

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van de vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen

COM(2011) 127 definitief — 2011/0060 (CNS).

De afdeling Werkgelegenheid, sociale zaken en burgerschap, die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 31 augustus 2011 goedgekeurd.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn op 21 en 22 september 2011 gehouden 474e zitting (vergadering van 21 september 2011) onderstaand advies uitgebracht, dat met 156 stemmen vóór en 3 stemmen tegen, bij 6 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1 Het Comité is het met de Commissie eens dat de onzekerheid over en de discriminatie betreffende de eigendomsrechten van internationale (echt)paren uit de wereld moeten worden geholpen. Daartoe komt zij terecht met een wetgevingspakket dat uit twee verordeningen bestaat: de ene voor huwelijksvermogensstelsels en de andere voor geregistreerde partnerschappen.

1.2 Het acht het primordiaal dat iedere regeling ter zake in het teken staat van rechtszekerheid, voorzienbaarheid, vereenvoudiging, snelle toegang tot de rechter en billijke oplossingen tegen betaalbare kosten en binnen kort tijdsbestek, behoudens uitzonderingen die alleen om redenen van openbare orde kunnen worden gemaakt.

1.3 Ook is het fundamenteel dat elke regeling niet alleen de rechten van de (echt)paren in duidelijke en transparante bewoordingen beschermt, maar ook de belangen en rechten van derden. In dit verband moet de keuze van het toepasselijke recht en de rechterlijke bevoegdheid noodzakelijkerwijs worden gemaakt op het ogenblik dat het huwelijk of het partnerschap wordt aangegaan.

1.4 Daarnaast vraagt het Comité zich af of er via het „28e stelsel” niet tot een aanvullende optionele Europese regeling zou

kunnen worden gekomen voor de bescherming, zonder discriminatie, van internationale paren met betrekking tot hun (huwelijks)vermogensregelingen en de gevolgen ervan.

1.4.1 Dit zou het vooral gemakkelijker maken een beroep te doen op arbitrage om buitengerechtelijke overeenkomsten geldig te verklaren.

1.5 Verder is het van belang dat beslissingen terstond, d.w.z. zonder een bijkomende (eenvoudige) procedure, uitvoerbaar zodat de burgers kosten en tijdsverlies en het gerechtelijk apparaat administratieve lasten bespaard blijven.

1.6 Voorts moet er een voorlichtings- en opleidingsprogramma komen voor de bevoegde rechters, de juridische beroepsbeoefenaars en de burgers. Dat zou gestalte kunnen krijgen via een interactieve website in alle officiële EU-talen en door uitwisseling van beroepservaringen en vaardigheden.

1.7 Het EESC zou graag zien dat er een Europees netwerk van nationale contactpunten voor kosteloze technisch-juridische bijstand in het leven wordt geroepen naar het voorbeeld van het Bureau voor de grondrechten, zodat wordt verzekerd dat alle (echt)paren bekend zijn met hun rechten en ze op doordachte wijze kunnen uitoefenen.

1.8 Het EESC is het ermee is dat het wenselijk is de verschillende procedures (erfopvolging, echtscheiding, scheiding van tafel en bed en vereffening van huwelijksvermogens) bij één gerechtelijke overheid te concentreren.

1.9 Ten slotte beveelt het met klem aan om voor volledige samenhang tussen de regelingen in kwestie te zorgen zodat er op het gebied van de vermogensrechtelijke aspecten van de betrekkingen een homogeen, vereenvoudigd en voor alle burgers toegankelijk rechtskader ontstaat.

2. Het huidige rechtskader

2.1 Volgens het Comité is het van cruciaal belang dat burgers zich tussen alle lidstaten van de Europese Unie vrij kunnen verplaatsen, en er zonder moeilijkheden of onzekerheden kunnen wonen, een gezin stichten en een eigendom verwerven.

2.2 De verdragen en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie garanderen de vrijheid van vrij verkeer en verblijf, de toegang tot de rechter en de inachtneming van de grondrechten, met name: het recht op eigendom, de gelijkheid voor de wet voor iedereen, het beginsel van non-discriminatie, het recht op bescherming van het privé- en het gezinsleven, het recht om te trouwen en een gezin te stichten, conform de nationale wetgeving, en het recht op een onpartijdig gerecht.

2.3 De toenemende mobiliteit van burgers binnen de Europese Unie heeft geleid tot meer internationale huwelijken waarbij de echtgenoten een verschillende nationaliteit hebben, in verschillende lidstaten verblijven of in een lidstaat verblijven waarvan zij geen onderdaan zijn.

2.4 Het EESC is er zich van bewust dat het van belang is dat deze rechten in een ruimte zonder binnengrenzen doeltreffend kunnen worden uitgeoefend, ongeacht het soort band tussen burgers van verschillende lidstaten en ongeacht het feit dat zij mogelijk in een lidstaat verblijven waarvan zij de nationaliteit niet hebben. In een dergelijk geval hebben deze burgers vaak ook roerende en/of onroerende goederen in verschillende lidstaten van de EU.

2.5 Thans zijn er in Europa ongeveer 16 miljoen internationale paren. In 2007 hadden 13 % (310 000) van de 2,4 miljoen nieuwe huwelijken een internationaal aspect. Zo ook hadden in datzelfde jaar 41 000 van de 211 000 in de EU geregistreerde partnerschappen betrekking op internationale paren.

2.6 In vijf landen kan een huwelijk worden gesloten tussen partners van hetzelfde geslacht (in Nederland sinds 2001, in België sinds 2003, in Spanje sinds 2005, in Zweden sinds 2009 en in Portugal sinds 2010) terwijl het „geregistreerde partnerschap” een recentere juridische instelling is die in 14 lidstaten wordt erkend⁽¹⁾. In al deze 14 landen is een geregistreerd partnerschap tussen partners van hetzelfde geslacht

mogelijk, terwijl dat tussen partners van hetzelfde of van verschillend geslacht alleen in België, Frankrijk, Luxemburg en Nederland toegelaten is.

2.7 Toen het EESC in 2006 door de Commissie werd geraadpleegd over het Groenboek over collisioneregels op het gebied van huwelijksvermogensstelsels, was het over het algemeen te vinden⁽²⁾ voor de wijzigingen die werden voorgesteld m.b.t. Verordening (EG) nr. 2201/2003, waarbij de rechterlijke bevoegdheid en de toepasselijke wetgeving m.b.t. huwelijkszaken werden uitgebreid. De voorgestelde wijzigingen waren immers bedoeld als een aanvulling op de toepasselijke verordening inzake de erkenning van gerechtelijke beslissingen op het gebied van het huwelijk en de ouderlijke verantwoordelijkheid. Over de rechterlijke bevoegdheid en het toepasselijke recht in huwelijkszaken had het EESC zich reeds in een zeer gedetailleerd advies uitgesproken naar aanleiding van de publicatie van het Groenboek over echtscheiding⁽³⁾.

2.8 Het Comité had zich ook de vraag gesteld of de verdeling van gemeenschappelijke bezittingen (onroerend goed, inboedel en andere vermogensrechten) wel apart moest worden behandeld en of het verstandig was om het persoonlijke toepassingsgebied hiervan door te trekken naar niet-getrouwde paren (die evenwel samen ook kinderen kunnen hebben).

2.9 Het zou wellicht meer voor de hand hebben gelegen om enerzijds alle aspecten van de problematiek rond echtscheiding, en anderzijds alle gevolgen van de scheiding van niet-getrouwde paren met een geregistreerd partnerschapscontract in één rechtskader te regelen.

2.10 Dit zou niet alleen de helderheid en interpretatie van het toepasselijke recht ten goede zijn gekomen, ook zouden gerechtelijke beslissingen, waarbij vaak in één uitspraak alle voorwaarden en gevolgen van een (echt)scheiding worden vastgelegd, dan gemakkelijker worden erkend.

2.11 Gelet op de specifieke kenmerken van het huwelijk en het geregistreerd partnerschap, alsook op de eventueel verschillende juridische aspecten ervan, is het EESC het ermee eens dat het een goede zaak zou zijn over twee afzonderlijke regelgevingsinstrumenten te beschikken: één betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van de beslissingen op het gebied van huwelijksvermogensstelsels, en één betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van de beslissingen op het gebied van de vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen.

2.12 Het Comité vraagt zich af of er (via het „28e stelsel”)⁽⁴⁾ niet tot één enkele regeling, met name een aanvullende optionele Europese regeling, zou kunnen worden gekomen waarvoor, zonder enige vorm van discriminatie, paren - die gehuwd zijn of geregistreerde partners zijn - vrij kunnen opteren. Het Frans-Duitse akkoord betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijk huwelijksstelsel zou in dit verband richtinggevend kunnen zijn⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Ierland, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Slovenië, de Tsjechische Republiek, het Verenigd Koninkrijk en Zweden

⁽²⁾ PB C 325 van 30.12.2006, blz. 71.

⁽³⁾ PB C 24 van 31.01.2006, blz. 20.

⁽⁴⁾ PB C 21 van 21.01.2011, blz. 26.

⁽⁵⁾ Franse ministerraad van 23 maart 2011.

2.12.1 Vermogensrechtelijke aspecten van huwelijken en geregistreerde partnerschappen worden vaak op „niet-contentieuze” wijze behandeld. In dat geval zou het volgens het EESC een goede zaak zijn in het 28e stelsel bepalingen betreffende de geldigheid van buitengerechtelijke arbitrageovereenkomsten⁽⁶⁾ op te nemen, met alle voordelen van dien voor de Europese burgers.

2.13 Beide instrumenten moeten volgens het EESC zorgen voor:

- voorspelbaarheid en zekerheid van het toepasselijke recht via duidelijke en uniforme regels;
- samenhang op het gebied van justitiële samenwerking in burgerlijke zaken, met name wat het familierecht betreft;
- automatische erkenning van de beslissingen en tenuitvoerlegging ervan via een vereenvoudigde uniforme procedure, ter verzekering van de erkenning, zonder *exequatur* procedure, van de rechtsgeldigheid van vonnissen en van de mogelijkheid ze ten uitvoer te leggen;
- harmonisering van de bevoegdheidsbedingen, door vaststelling van het toepasselijke recht door eenzelfde gerecht dat bevoegd is voor alle aspecten van de situaties waarin paren zich kunnen bevinden en waarin zij een keuze moeten maken;
- vaststelling van een samenhangend, gestructureerd en gemakkelijk toegankelijk juridisch kader, waarbij de terminologie voor alle terreinen, alsmede alle begrippen en voorwaarden voor vergelijkbare bepalingen met betrekking tot alle terreinen uniform gemaakt en geharmoniseerd moeten worden (bv. *lis pendens*, bevoegdheidsclausules, enz.).

3. Voorstellen van de Commissie

3.1 In het „Verslag over het burgerschap van de EU 2010 - Het wegnemen van belemmeringen voor de rechten van EU-burgers”⁽⁷⁾ heeft de Commissie bevestigd dat de onzekerheid over de eigendomsrechten van internationale paren een van de belangrijkste struikelblokken vormt voor burgers die in het dagelijkse leven hun rechten willen uitoefenen.

3.2 De voorstellen van de Commissie zijn gebaseerd op artikel 81, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

3.3 De Commissie heeft aan de Raad twee initiatieven gepresenteerd betreffende het toepasselijke recht op het gebied van eigendomsrechten van internationale paren: het eerste betreft de vaststelling van de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van huwelijksvermogensstelsels, het tweede bestrijkt dezelfde kwesties wat betreft de gevolgen voor het vermogen van geregistreerde partnerschappen.

3.4 Met haar voorstellen wil de Commissie een brug slaan tussen de verschillende juridische regelingen in de EU en het leven van internationale paren vergemakkelijken, zonder evenwel het materieel recht van de lidstaten m.b.t. huwelijkszaken of geregistreerde partnerschappen te harmoniseren of te wijzigen, maar met als doel:

- internationale echtparen de mogelijkheid te bieden het recht te kiezen die op hun gemeenschappelijke goederen van toepassing is in geval van overlijden van een van de partners of van scheiding;
- de rechtszekerheid voor geregistreerde partnerschappen met een internationale dimensie te vergroten door als algemene regel te stellen dat op de vermogensrechtelijke gevolgen van een geregistreerd partnerschap het recht toepasselijk is van het land waarin het partnerschap werd geregistreerd;
- de rechtszekerheid voor (gehuwde of door een geregistreerd partnerschap verbonden) internationale paren te vergroten door een geheel van samenhangende regels in het leven te roepen waarbij het bevoegde gerecht en het toepasselijke recht worden vastgesteld op basis van hiërarchisch geordende aanknopingspunten;
- de voorspelbaarheid voor internationale paren te verbeteren via een vereenvoudiging van de procedure voor de erkenning van beslissingen en akten in de hele EU, waarbij de burgers de mogelijkheid wordt geboden zich tot één gerecht te wenden voor verschillende rechtsvorderingen.

3.5 De voorstellen voorzien tevens in de creatie van een webpagina in het „Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken” over bestaande registers van huwelijksvermogensstelsels en nationale wetgevingen.

3.6 De voorstellen moeten eenparig goedgekeurd worden door de Raad na raadpleging van het Europese Parlement.

4. Algemene opmerkingen

4.1 Volgens het EESC is het een goede zaak dat de keuze van het recht dat van toepassing is op echtparen, moet worden gemaakt op het ogenblik zelf van het huwelijk; aldus wordt immers vermeden dat gekozen wordt voor een recht dat geen enkel aanknopingspunt heeft met het huwelijk. Voor reeds eerder gesloten huwelijken wordt, ingeval geen keuze is gemaakt, voorzien in een aantal objectieve aanknopingspunten om het toepasselijke recht vast te stellen, overeenkomstig de regeling die is goedgekeurd in de recente verordening „Rome III”⁽⁸⁾.

4.1.1 De goedkeuring van regelgeving die echtgenoten een beperkte keuzemogelijkheid inzake toepasselijk recht biedt zal volgens het EESC de rechtszekerheid vergroten en de betrokkenen een zekere speelruimte toestaan m.b.t. het recht dat op hun vermogen van toepassing is, terwijl tegelijkertijd ook de belangen van derden worden gewaarborgd.

4.1.2 In het geval van geregistreerde partnerschappen wordt gekozen voor de wetgeving van het land waar de registratie heeft plaatsgevonden.

4.1.3 Het EESC wijst erop dat het zaak is te voorzien in adequate en duidelijke informatie m.b.t. de keuze van het recht conform Verordening 1259/2010 en het voorstel in COM(2011) 126, zodat de betrokken paren zich duidelijk bewust zijn hoe scheidingen en vermogensrechtelijke betrekkingen worden geregeld.

⁽⁶⁾ Zie het voorstel van het Italiaanse ministerie van Justitie, alsook het Europees Hof van Justitie, arrest *West Tankers* (C- 185/07, punt 26) over de geldigheid van arbitrageclausules.

⁽⁷⁾ Goedgekeurd op 27 oktober 2010

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 1259/2010 van 20 december 2010, PB L 343 van 29.12.2010, blz. 10.

4.1.4 Rechtszekerheid is voor het Comité een prioriteit; het is echter bezorgd over de daadwerkelijke verenigbaarheid tussen enerzijds de keuze van het recht dat op de vermogensregeling van toepassing is, en anderzijds de locatie van het goed, voornamelijk wanneer het gelegen is in een ander land dan dat van het gekozen toepasselijke recht.

4.1.4.1 Met het oog op rechtszekerheid en tevens ook het recht van de partners op behoud van de waarde van roerende en onroerende bestanddelen van de boedel, zou het volgens het Comité een goede zaak zijn op het ogenblik van het huwelijk en dat van de (echt)scheiding een objectieve schatting van de boedel te verrichten.

4.1.4.2 Het Comité zou graag zien dat in elk document waarin sprake is van het vermogen, ook melding wordt gemaakt van het geldende huwelijksstelsel; een en ander is met name van belang in het geval van aandelenbezit in ondernemingen, levensverzekeringen, pensioenfondsen e.a.

4.1.5 Het EESC heeft vragen bij de eventuele reële gevolgen voor derden ingeval het gekozen toepasselijke recht voor vermogensstelsels verschilt van dat van de plaats waar de goederen zich effectief bevinden, eventueel ook buiten de EU.

4.2 Het is volgens het EESC van belang dat de problemen i.v.m. de erkenning van beslissingen en akten worden weggevoerd. Aldus worden geld en tijd bespaard en wordt vermeden dat een beroep wordt gedaan op gerechten in verschillende lidstaten.

4.3 Op grond van de bevoegdheidsregels inzake de vereffening van het (huwelijks)vermogen zou de bevoegdheid van het gerecht dat de (echt)scheiding of de erfopvolging behandelt, worden uitgebreid tot vraagstukken in verband met de vereffening van het (huwelijks)vermogen. Hierdoor zouden de burgers grotere rechtszekerheid hebben, aangezien het gerecht dat de (echt)scheiding of de erfopvolging behandelt ook de vereffening van het (huwelijks)vermogen zou behandelen.

4.3.1 Er is tijd nodig is voor de aanpassing van de interne regelgeving van de afzonderlijke lidstaten en de inwerkingtreding van de verordeningen betreffende de vermogensstelsels. Het Comité maakt zich zorgen over de gevolgen daarvan.

4.4 Volgens het EESC is het absoluut noodzakelijk het vrije verkeer van beslissingen te garanderen door middel van automatische erkenning ervan in de hele Unie. Het is eveneens zaak de tenuitvoerlegging ervan volgens een vereenvoudigde uniforme procedure te verzekeren, samen met de nodige samenhang inzake justitiële samenwerking in burgerlijke zaken.

4.5 Algemeen doel moet zijn een samenhangend, gestructureerd en gemakkelijk toegankelijk juridisch kader vast te stellen, waarbij de terminologie voor alle terreinen, alsmede alle begrippen en voorwaarden voor vergelijkbare bepalingen met betrekking tot alle terreinen uniform gemaakt en geharmoniseerd moeten worden (bv. lis pendens, bevoegdheidsclausules, gewone verblijfplaats, enz.).

4.6 Daarnaast is het volgens het Comité evenzeer van belang de erkenning, de tenuitvoerlegging en het vrije verkeer van vonnissen zonder *exequatur* procedure in de interne markt mogelijk te maken, aansluitend bij de voorstellen⁽⁹⁾ tot wijziging van de regelgeving in burgerlijke en handelszaken conform Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad; van uitzonderingen hierop kan alleen sprake zijn als zij om redenen van openbare orde worden gemaakt en in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten zijn.

4.7 Het EESC is het er mee is dat het wenselijk is de verschillende procedures (chtscheiding, scheiding van tafel en bed en vereffening van huwelijksvermogens) bij één gerechtelijke overheid te concentreren. De bevoegde gerechten zijn dezelfde als degene die zijn vastgesteld bij de verordening „Brussel II bis”.

4.7.1 Het is volgens het EESC van belang dat parallelle procedures worden vermeden en dat geen verschillende materiële rechtsregels op het vermogen van gehuwde of geregistreerde paren worden toegepast.

4.8 Het EESC wijst op het fundamentele belang van een communautair initiatief met het oog op de opleiding van medewerkers van ter zake bevoegde overheden en juridische beroepsbeoefenaars die zullen belast worden met de toepassing van het nieuwe regelgevingskader voor vermogensrechtelijke regelingen tussen echtparen en geregistreerde partners.

4.9 Aan gehuwde en geregistreerde paren moet passende informatie worden verstrekt over de gevolgen van de gekozen wetgeving voor hun vermogen in geval van overdracht ervan, vooral indien de gekozen regeling verschilt van degene die geldt op de plaats waar de goederen zich effectief bevinden.

4.10 Conform de conclusies van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 24 en 25 februari 2011 moet „*verbodiging van de grondrechten ook in aanmerking ... worden genomen bij het opstellen van rechtshandelingen die niet volgens een wetgevingsprocedure worden vastgesteld*”⁽¹⁰⁾. Het Comité is van mening dat het Bureau voor de grondrechten een actieve rol kan en moet spelen in het verlenen van technisch-juridische bijstand aan paren zodat deze hun rechten terdege kunnen uitoefenen.

5. Specifieke opmerkingen

5.1 Voorgestelde regelingen m.b.t. huwelijksvermogensstelsels

5.1.1 Het Comité onderschrijft de **definitie van huwelijksvermogensstelsels** waarbij rekening wordt gehouden met zowel aspecten van dagelijks beheer van het huwelijksvermogen als de vermogensrechtelijke vereffening, zonder afbreuk te doen aan de aard van de zakelijke rechten, de kwalificatie van goederen en rechten en de bepaling van de prerogatieven van de houder van die rechten, behoudens de uitzonderingen van openbare orde waarin de wetgevingen van de lidstaten voorzien.

⁽⁹⁾ Zie COM(2010) 748 definitief

⁽¹⁰⁾ Conclusies van de Raad over de rol van de Raad van de Europese Unie in het verzekeren van de effectieve tenuitvoerlegging van het Handvest van grondrechten van de Europese Unie, 24-25 februari 2011.

5.1.2 Het is stellig zaak dat er voor samenhang wordt gezorgd tussen de bevoegdheidsregelingen van Verordening nr. 1259/2010 ((echt)scheiding), Verordening 2201/2003 (huwelijk) en die van onderhavig voorstel inzake huwelijksvermogensstelsels (zie Hoofdstuk II, artikelen 4 en 5 en Hoofdstuk III, artikelen 15-18).

5.1.2.1 Maken partijen namelijk gebruik van hun vrijheid om voor verschillende stelsels te kiezen, dan kunnen de zaken wel eens uitermate ingewikkeld worden, met als gevolg eventuele bevoegdheidsconflicten, die veel tijdverlies en hoge kosten met zich mee zouden brengen. Volgens het Comité is het dan ook zaak de rechterlijke bevoegdheid op het ogenblik van het huwelijk vast te stellen.

5.1.3 Krachtens het beginsel van wederzijdse erkenning m.b.t. het vrije verkeer van beslissingen, authentieke akten en gerechtelijke schikkingen inzake huwelijksvermogensstelsels dienen, zoals de Commissie voorstelt, latere procedures uit den boze te zijn. *Exequatur* achtige procedures werken namelijk alleen maar fors tijdverlies en hoge kosten in de hand (zie de Verordeningen Brussel I en II).

5.1.4 In beide verordeningen dient artikel 4 volgens het Comité de mogelijkheid uit te sluiten om de rechterlijke bevoegdheid voor ontbinding of nietigverklaring alsook voor de vermogensrechtelijke gevolgen daarvan te laten afhangen van de vraag of de partners daarover een akkoord hebben gesloten.

5.2 Voorgestelde vermogensstelsels voor geregistreerde paren

5.2.1 Volgens het EESC moet naar de specifieke kenmerken van het geregistreerde partnerschap worden gekeken om, louter wat het vermogensaspect betreft, de juridische gevolgen van dergelijke partnerschappen voor de beide partners en ten opzichte van derden te bepalen.

5.2.2 Het Comité vreest dat de voorgestelde regeling betreffende het toepasselijk recht (Hoofdstuk III van het voorstel voor een Verordening 127/2011 (geregistreerde partnerschappen)) wel eens zou kunnen conflicteren met het recht van het land waar de goederen gesitueerd zijn.

5.2.3 Gezien de verschillen tussen de rechtstelsels van de landen waar partnerschappen worden geregistreerd en om de rechten van de partners, en derden, te versterken, zou het dienstig zijn om over te gaan tot harmonisatie van informatiesystemen en procedures voor openbaarmaking en aanvechting van de rechten op de zaken in de boedel van het partnerschap. Dat geldt met name met het oog op landen waar de goederen zich bevinden maar die het geregistreerd partnerschap niet kennen.

5.3 Toegang tot informatie over bestaande vermogensstelsels in de lidstaten

5.3.1 Het EESC onderstreept dat het van belang is dat in eerste instantie echtparen en geregistreerde partners maar ook bevoegde rechters en juridische beroepsbeoefenaars passende toegang hebben tot deze informatie, door middel van praktische handleidingen in de EU-talen en via een portaalsite in alle officiële EU-talen op het internet.

5.3.2 Het van het grootste belang dat er een opleidingsprogramma komt voor de rechterlijke macht, de juridische beroepsbeoefenaars en de rechtzoekenden. Dat moet vergezeld gaan van uitwisseling van ervaringen om te zorgen voor adequate beroepsmatige verspreiding van kennis over de betrokken nationale rechtssystemen.

5.3.3 Het EESC zou graag zien dat er een Europees netwerk van nationale contactpunten voor kosteloze technisch-juridische bijstand in het leven wordt geroepen naar het voorbeeld van het Bureau voor de grondrechten, zodat wordt verzekerd dat alle echtparen en geregistreerde partners hun rechten op het gebied van vermogensstelsels met kennis van zaken kunnen uitoefenen.

Brussel, 21 september 2011

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Staffan NILSSON